

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دارودرمانی در CPCR

• در طول احیاء انجام CPR با کیفیت بالا و استفاده سریع از شوک دفیبریله مهمتر از دارو درمانی است.

• دارو درمانی = اولویت دوم

• پس از شروع CPR و استفاده از دفیبریلاتور در VT-VF برقراری راه وریدی یا داخل استخوانی انجام شود.

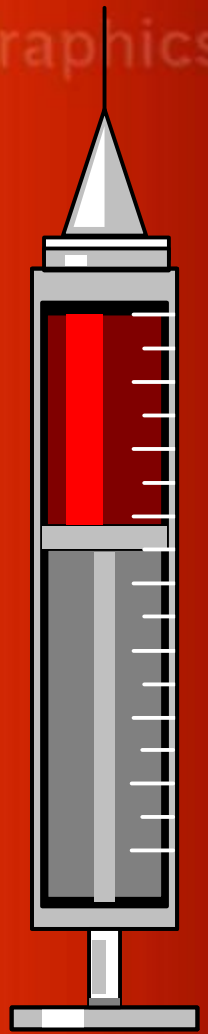
• فاصله زمانی بین اولین شوک و شروع داروهای آنتی آریتمی، نقش مهمی در پیش آگهی زنده ماندن و نتایج CPR دارد.

drug is administered by:

- Intravenous (IV) داخل وریدی
- Intraosseous (IO) داخل استخوانی
- Endotracheal (IT) داخل لوله تراشه
- Intracardial (IC) تزریق مستقیم به داخل قلب

• نکته: برقراری راه تجویز دارو و همچنین تجویز دارو نباید در روال CPR بویژه در ماساژ قلبی وقفه ایجاد کند

داروهای مورد استفاده در احیای قلبی- ریوی

- تزریق IV/IO دارو بر تزریق درون تراشه ای آن ترجیح داده می شود.
- وازوپرسورها معمولاً بعد از اولین یا دومین شوک از طریق IV یا IO تجویز میشوند.
- داروها باید بلافاصله پس از کنترل ریتم داده شود.
- یک دارو می تواند در حالی که دفیبریلاتور در حال شارژ است، طی CPR یا بلافاصله پس از ارائه شوک تزریق شود.
- دوز درون تراشه ای اغلب داروها نا معلوم است.
- دوز داروی درون تراشه ای در 10 cc تا 5 نرمال سالین رقیق شود و مستقیماً وارد لوله درون تراشه ای شود

- نخست از جایی رگ بگیریم که داروها و سرم ها بتوانند سریعاً به قلب برسند
- رگی بگیریم که قطور بوده و مایع درمانی از طریق آن سریعتر باشد. (دادن حداقل ۱-۱.۵ لیتر در ۱۰ دقیقه)
- نقاط رگ گیری   بزرگسالان: ناحیه کوبیتال (رگهای آرنج)
اطفال: وریدهای محیطی
نوزاد و شیرخوار: وریدهای جمجمه

آنژیوکت

- بالغ: حتی الامکان رنگ طوسی یا آجری
(الترمایع در ۵ دقیقه)
اطفال: رنگ صورتی
شیرخوار: رنگ آبی
نوزاد: رنگ زرد
- تجویز تمام داروهای CPR از طریق IV امکان پذیر است.

10 راه داخل استخوانی

Graphics

- در اطفال (۶ تا ۱۲ سال) در صورتیکه برقراری IV بیمار مشکل باشد.
- در صورتی که سه بار کوشش برای رگ گیری با موفقیت همراه نباشد
- در صورتی که رگ گیری بیمار بیش از ۹۰ ثانیه بطول بیانجامد

- از سوزن شماره ۱۶ استفاده میشود
- دوز دارو همانند دوز در روش تزریق وریدی است

- تمامی داروهایی که از طریق وریدی قابل تزریق است را میتوان تجویز نمود

محل تزریق:

- کودکان: بر روی استخوان تیbia ۱ تا ۳ سانتی متر پائین تر از کشکک زانو (دگمه تیbia)
- بالغ: قسمت داخلی قوزک پا

راه داخل تراشه Endo-tracheal

IGraphics

- در صورت عدم دسترسی IV یا IO :
- داروهای محلول در چربی
- استفاده از آمیودارون از راه لوله تراشه ممنوع است
- دوز داروها $2-2/5$ برابر دوز معمول IV
- رقیق شده در 5ml N/S
- رقیق سازی توسط آب مقطر بجای N/S باعث جذب بهتر دارو می شود
- تهویه تنفسی با فشار مثبت بعد از تجویز داخل تراشه ای داروها

داروهای قابل جذب از طریق درون تراشه ای

- اپی نفرین
- آتروپین
- لیدوکائین
- نالوکسان
- وازوپرسین

متداولترین دارو های مورد استفاده در
احیا شامل **آتروپین، سدیم بیکربنات،**
وازوپرسور ها مانند **اپی نفرین** ، آنتی
آریتمی ها نظیر **آمیودارون و لیدوکائین**
می باشد.

داروهای مورد استفاده در احیاء قلبی - ریوی

- 6- پروکائین آمید

- 7- وازوپرسین

- 8- سولفات منیزیم

- 9- ایزوپرتنول

- 1- اکسیژن

- 2- اپی نفرین (آدرنالین)

- 3- سولفات آتروپین

- 4- آمیودارون

- 5- لیدوکائین

- مکانیسم اثر: افزایش غلظت O_2 شریانی = بهبود

اکسیژناسیون بافتی

افزایش O_2 رسانی به قلب-مغز-ریه

- موارد مصرف: اکسیژن باید در تمام بیماران مبتلا به درد

قفسه سینه حاد، هایپوکسمی به هر علت، و ایست قلبی

ریوی مورد استفاده قرار گیرد.

• مقدار مصرف:

در بیماران مبتلا به ایست قلبی ریوی ، اکسیژن باید از طریق آمبوبگ متصل به اکسیژن و یا دستگاه ونتیلاتور تجویز گردد در طول عملیات CPR تا حد امکان باید از اکسیژن 100% استفاده نمود.

• موارد احتیاط:

قطع اکسیژن حین CPR می تواند منجر به صدمات جبران ناپذیر مغزی شود. بنابر این باید از تداوم جریان اکسیژن اطمینان حاصل نمود.

اپی نفرین (آدرنالین)

در معالجه آسیستول، PEA، برادیکاردی علامت دار،
فیبریلاسیون بطنی و تاکیکاردی بطنی بدون نبض
و واکنش آنافیلاکسی و برونکو اسپاسم به کار می رود.

شکل دارویی: (1mg / 1cc (1:10000)

دسته درمانی:

- افزایش دهنده فشار خون
- برونکودیلاتور
- محرک قلبی

• آگونیست (محرک) گیرنده های آلفا و بتا آدرنرژیک

• افزایش SBP (افزایش فشار خون سیستولیک)

• افزایش جریان خون در طی CPR (افزایش پرفیوژن عروق
کرونری و مغزی)

• تبدیل Fine VF به Course VF

• اثر اینوتروپ مثبت (افزایش قدرت قلب)

تحقیقات جدید دوز ۳ تا ۵ میلی گرم هر ۵ دقیقه را جهت

افزایش فشار دیاستولیک موثر می دانند

مقدار مصرف منع مصرف ندارد.

• بزرگسالان :

• 1mg بصورت stat از محلول ۱:۱۰۰۰۰ (۱ mg در ۱۰ ml) بصورت IO-

IV

• 2-3 mg از محلول ۱:۱۰۰۰ (۱ mg در ۱ ml) بصورت ET با حجم ۱۰-۱۵ CC رقیق سازی شود.

• در صورت لزوم هر ۳-۵ دقیقه تکرار شود (بدون محدودیت)

• کودکان :

• 0/01 mg/kg از محلول ۱:۱۰۰۰۰ بصورت IV/IO

• 0/1 mg/kg از محلول ۱:۱۰۰۰ بصورت ET

• تکرار هر ۳-۵ دقیقه در صورت نیاز

■ برای ساختن محلول ۱:۱۰۰۰۰ باید حجم یک آمپول اپی نفرین ۱:۱۰۰۰ را با استفاده از سرم نمکی یا آب مقطر به ۱۰ سی سی برسانید.

⊕ **عوارض جانبی:** هیپرتانسیون - آریتمی - تاکیکاردی -

خونریزی مغزی

⊕ نکته: دوزهای بالا اپی نفرین در درمان مسمومیت با بتابلوکرها و بلوک کننده های کانال کلسیم مفید است.

⊕ درمان مسمومیت با اپی نفرین: بتا بلاکر - آلفا بلاکر

- تنها دارویی است که میتوان به طور مستقیم به داخل عضله قلب تزریق کرد.
محل تزریق:
- فضای بین دنده ای 4 میدکلاویکلار چپ
(زیر نیپل)

آتروپین سولفات

- آنتی کولینرژیک، ضد آریتمی، واگولیتیک و مهار کننده پاراسمپاتیک

- شکل دارویی: آمپول 0/5mg / 1 cc

- مکانیسم اثر: افزایش سرعت هدایت داخل بطنی، افزایش تعداد ایмпالس های صادره از گره SA (ریت قلبی) ، افزایش سرعت هدایت گره AV

- موارد استفاده: درمان آسیستول و PEA با عوارض جانبی محدود

- خط اول درمان در برادیکاردی شدید علامت دار می باشد.

موارد مصرف:

- ایست قلبی-برادیکاردی سینوسی-آنتی دوت
مسمومیت با ارگانوفسفرها

مقدار تجویز:

- بزرگسالان: تزریق IV/IO 1mg هر ۳-۵ دقیقه حداکثر
تا دوز 3 mg (در طول احیا حداکثر ۶ آمپول)
- کودکان: 0/02 mg/kg حداقل 0/1 mg و حداکثر
0/5 mg که در صورت نیاز تا چهار نوبت قابل تکرار

است.

• دوز کمتر از 0/5 mg باعث تشدید برادی کاردی

میگردد. (اثر معکوس)

• تزریق آتروپین در VF باعث تبدیل VF خشن به VF نرم و ضعیف شدن پاسخ به الکتروشوک میشود.

• براساس شواهد موجود، استفاده از آتروپین در درمان PEA / آسیستول سودمند نمی باشد به همین دلیل، استفاده از آتروپین توصیه نمی گردد. و از پروتکل احیای آریتمی های فوق حذف گردیده است.

آمیودارون

- اولین داروی ضد آریتمی است

- دسته درمانی: ضد آریتمی بطنی و فوق بطنی

- آمیودارون بعد از شوک دوم یا سوم تجویز میشود.

- مکانیسم اثر: افزایش دوره تحریک پذیری در تمام بافت های قلب

- مهمترین عوارض: برادیکاردی-هیپوتایسیون

• درمان VT /VF pulseless مقاوم به

شوک (بعد از ۲ تا ۳ شوک)

مقدار مصرف:

• بالغ: دوز آغازین آن 300mg IV – دوز بعدی

150mg IV

• کودک: 5mg/kg (حداکثر دوز 15mg/kg)

• موارد احتیاط: برادیکاردی – بلوک گره AV

لیدوکائین

- لیدوکائین یک داروی ضد آریتمی می باشد

- در موارد عدم دسترسی به آمیودارون، جایگزین مناسبی است.

- مکانیسم اثر: تسهیل هدایت AV و رشته های پورکنر و نیز پیشگیری از هدایت معکوس

- شکل دارویی: آمپول های ۲٪ (۱۰۰ میلی گرم) و ۱٪ با

• موارد مصرف:

• آریتمی های بطنی (VF-VT بدون نبض)

• مقدار مصرف:

• بالغ: دوز اولیه IV 1-1/5 mg/kg

در صورت پایدار بودن VT /VF

دوزهای اضافی 5-75 mg/kg

بلوس IV به فواصل 5-10 دقیقه تا حداکثر دوز mg/kg

۳

• اطفال:

• 100mg/kg تا حداکثر 1mg/kg IV/IO

• در صورت نیاز 0.5 mg/kg قابل تکرار است

• انفوزیون وریدی 25-50mic/kg/min

• عوارض جانبی:

• برادیکاردی

• ایست قلبی

• ایست تنفسی

• آنافیلاکسی

ضد آریتمی بطنی و فوق بطنی

1000mg/10ml

مکانیسم اثر: کاهش سرعت هدایت ایмпالسها در بافت میوکارد ،
موارد استفاده: درمان انقباضات زودرس بطنی، تاکیکاردی های
بطنی، فیبریلاسیون دهلیزی-فلوتردهلیزی مقاوم به درمان
میزان مصرف:

ایست قلبی بدون VF و VT: ۱۰۰mg انفوزیون 20mg/min تارفع
آریتمی هر ۵ دقیقه تا ۱۰۰۰mg (یک گرم)

دوز نگهدارنده: ۲-۶ mg/min رقیق شده با 5% DW یا N/S

بیکربنات سدیم

- دسته درمانی: آنتی اسید، عامل تعادل الکترولیتی، قلیایی کننده

- مکانیسم اثر: باعث افزایش pH و معکوس شدن اسیدوز می شود. (قلیایی کننده)

شکل دارویی: ویال 50CC حاوی 50 meq بیکربنات

این دارو از طریق داخل نای داده نمی شود.

• موارد استفاده:

- درایست قلبی، اسیدوز ناشی از گردش خون ناکافی را تصحیح نموده و دفیبریلاسیون را آسان می کند.

مقدار مصرف:

- دوز اولیه :تزریق مستقیم 1meq/kg-IV (اسی سی) به صورت یکباره داده می شود
- تکرار هر 10-15 دقیقه با نصف دوز اولیه (0.5meq/kg) و بر اساس نتایج ABG
- در کودکان ۱ تا ۲ سال: 1meq/kg-IV نباید بیش از 8 meq/kg-

• بهترین بافر درمانی یک CPR خوب و موثر است.

استفاده روتین از بیکربنات توصیه نمی شود زیرا
مصرف بیش از حد باعث کاهش میزان موفقیت
CPR میشود.

عوارض جانبی:

آلکالوز متابولیک - ادم ریوی ناشی از احتباس سدیم
هیپوکالمی

• ادامه درمان با بی کربنات بستگی به آنالیز گازهای
خونی دارد.

• **دسته درمانی:** مقلد سمپاتیک

مکانیسم اثر:

• آگونیست گیرنده های بتا. افزایش دهنده برون ده قلبی و گشاد کننده برونشها

موارد مصرف:

کنترل موقت بر ادیکاردی شدید و مقاوم همراه با علائم همودینامیک

نکته: پس از استفاده از اپی نفرین-آتروپین استفاده می شود.

برای دستیابی به اثرات کرونوتروپیک دارو، مقادیر کم آن به میزان 10mg/min .

دوز اولیه 2mg/min می باشد که به تدریج و با توجه به ریت قلب بیمار افزایش می یابد.

موارد احتیاط:

ایسکمی حاصل از مصرف این دارو باعث کاهش برون ده قلبی و هایپوتانسیون شده و همین عامل باعث افزایش میزان مرگ و میر در بیمار می شود.

سولفات منيزيم

- منیزیم برای درمان (چرخش حول یک محور)
torsad depoint در تکیکاردی های بطنی با یا بدون ایست قلبی توصیه می شوند ولی تاثیرات درمانی در صورت عدم وجود **torsades** در ایست های بدون نبض قطعی نمی باشد.
- مقدار مصرف: **1-2gr** سولفات منیزیم را با **DW5%** رقیق کرده و در طول **5-6** دقیقه برای بیمار تزریق کنید

